

گزارش

در خصوص صعودش به گننگو با خبرنگار ایسنا پرداخت.

اعتماد به نفس خوبی داشتم؛ ۲ سال برنامه‌ریزی کردم
رضانی گفت: هشت سال سابقه عضویت در تیم ملی اسکواش را داشتمم و سال‌ها ورزش حرفه‌ای انجام می‌دادم. زمانی که تصمیم گرفتم به اورست صعود کنم تقریباً هیچ‌شخصی به جز خانواده‌ام در جریان نبود. بنابر این صعود را به صورت مستقیم انجام دادم. ۲ سال برای این صعود برنامه داشته و زیر نظر یک مربی بدنساز کارم را پیش‌می‌بردم. همچنین از یک استاد کوهنوردی مشورت گرفته و تمرینات را به صورت جدی و مستر و با علم روز انجام می‌دادم. باید بگویم که از نظر بدنسازی کوهنوردی، خیالم راحت بود. باتوجه به این موضوعات اعتماد به نفس خوبی داشتم.

تجربه صعود نداشتم

رضانی ادامه داد: باتوجه به اینکه تجربه صعود هشت هزار متری نداشتم، ۵ ماه قبل برای محک زدن خود و آشنا شدن با هیمالیا، برای دو کوه ۶ هزارمتری اقدام کردم و توانستم که صعود داشته باشم. در شرکتی که قرارداد بسته بودم هشت کوهنورد حضور داشت که از کشورهای کانادا، بلژیک، ایران، عراق، ویتنام و انگلیس بودند. مسن‌ترین کوهنورد یک آقای کانادایی بود که ورزشکار بسیار حرفه‌ای به شمار می‌رفت. این آقای کانادایی برای چهارمین بار به اورست صعود می‌کرد و روزمه بسیار قوی از بابت این موضوع داشت. جوانترین فرد گروه آقای عراقی بود که ۲۶ سال سن داشت.

جدال مرگ و زندگی خواهِش برای کیمسول اکسیژن!

کوهنورد ایرانی در خصوص اتفاقاتی که برایش در طول صعود افتاد، گفت: خیلی اتفاق بدی برایم افتاد. به‌رغم آمادگی بدنی بالا و سرحال بودن در روز صعود شریایم از لحاظ بدنی آماده نبود و مرا همراهی نمی‌کرد. بعد از اینکه اکسیژنم تمام شد کمی با شریا فاصله داشتم. تقریباً ۱۵ دقیقه از او خواش می‌کردم که به من اکسیژن بدهد اما او از این کار امتناع می‌کرد و می‌گفت باید برگردیم. در ارتفاع ۸ هزار و ۵۰۰ متری گریه می‌کردم و از او درخواست می‌کردم که به من اکسیژن را بدهد! با شریا فاصله ۱۰ متری داشتم و او به من می‌گفت که خودت بیا اکسیژن را بگیر! این صحبت درحالی بود که در آن ارتفاع توانی برای کوهنورد باقی نمی‌ماند. بعد از گریه و داد و خواش بالاخره اکسیژن را به من داد و شروع به حرکت کردم. تقریباً یک ساعت مانده به قله، قله دیده نمی‌شد و به من گفتند که باید برگردی. من مصمم بودم که صعود داشته باشم و وضعیتم خوب بود. من مسیر را می‌دانستم و حساساب کردم که ۹ ساعت در راه هستم و تنها یک یا دو ساعت مانده به قله. درحالی که شریا به من گفت ما ۴ یا ۵ ساعت راه داریم و باید برگردیم به او جواب دادم که مصمم هستم و اگر فکر می‌کنی توان نداری برگرد، با شرایط بد آب و هوا و ارتفاع و جنگ اعصاب گریه می‌کردم تا تنها به قله رسیدم. بعد از صعود شریا مرا رها کرد و تنها برگشتم.

گزینه برگشت وجود نداشت

بانوی کوهنورد ایرانی در پاسخ به اینکه آیا در راه پشیمان شده اید یا خیر؟ گفت: زمانی که از کمپ چهار به قله حرکت کردم به خود گفتمم گزینه‌ای به نام برگشت وجود ندارد و باید هر طور شده به قله برسم. باید بگویم که اصلا در طول راه پشیمان نشدم.

رضانی گفت: هزینه‌ها بسیار وحشتناک بود. البته با همسرم در رابطه با

هزینه‌ها صحبت کرده و به او گفتم آرزوی من این است که به اورست صعود کنم. همسرم مرا حمایت کرد و به من گفت که تمرینات را انجام بده و هر طور شده هزینه را جور خواهیم کرد. برای هیچکس پرداخت این هزینه راحت نیست و قطعاً باید از برخی مسائل در زندگی خود بگذرد.

پس از صعود به دماوند گفتم که باید اورست را فتح کنی!

بانوی کوهنورد ایرانی ادامه داد: سابقه عضویت در تیم ملی اسکواش را داشتم ام و عادت دارم که هدف را دنبال کنم. از اینکه بی‌حاصل به باشگاه می‌رفتم احساس خوبی نداشتم و یک روز تصمیم گرفتم که قله دماوند را فتح کنم تا به خود برخی موضوعات را ثابت کنم. بعد از صعود به دماوند به خود گفتم چه حس خوبی است که بر روی بلندترین نقطه ایران بایستی. به خود تاکید کردم که اگر بر بلندترین نقطه جهان بایستم احتمالاً به نهایت چیزی که می‌خواهم رسیده‌ام و تازه ورزشم هدفمند خواهد شد. از این رو تمرینات خود را آغاز کردم و جدی کار را پیش بردم.

صعود برای بانوان مشکلی ندارد

رضانی ادامه داد: آقایان از لحاظ بدنی از خانم‌ها قوی تر هستند و این موضوع اثبات شده است اما اگر تمرینات منظم و هدفمند باشد فکر نمی‌کنم برای بانوان مشکل خاصی داشته باشد.

خود را کوهنورد نمی‌دانم

من خودم را کوهنورد نمی‌دانم. کوهنورد کسی است که اگر او را در کوه ۸ هزار متری راه کنی به تنهایی بتواند همه چیز را مدیریت کند و وابسته به شخص دیگری نباشد. من اینطور نیستم و شاید بگویم تجربه کافی هم ندارم. کوهنوردی ورزشی است که شما با هیچ شخصی رقابت نمی‌کنید و قرار نیست مدال به شما بدهند. در قله کوه برای همه جا هست و از این بابت فکر می‌کنم که بر تمام حدودیت ذهنی و جسمی می‌توان غلبه کرد. گاهی اینقدر خسته هستیید که نمی‌توانید راه بروید اما انگیزه رسیدن به قله باعث می‌شود شما به جلو حرکت کنید و این نشان می‌دهد شما از محدودیت خود گذشته‌اید. از این که توانستم خود را پرورش دم خیلی خوشحالم. همچنین از اینکه توانستم پرچم ایران را بر روی بلندترین قله جهان جایی که زمین به آسمان متصل است به اهتزاز در بیاورم احساس فوق‌العاده‌ای دارم.

خیر

محرومیت داوران ایرانی از مسابقات آسیایی به دلیل نداشتن مدرک VAR

نداشتن لایسنس VAR باعث شده برای مسابقات قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا و همچنین مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا، ابلاغه‌ای برای داوران ایران در لیگ ایران نیاید و آن‌ها از تلویزیون سوت زدن دیگر داوران آسیایی را در این مسابقات نظاره‌گر باشند. به گزارش ایسنا، مسابقات قهرمانی زیر ۲۳ سال فوتبال آسیا از ۱۱ خرداد در کشور ازبکستان و با حضور تیم ملی امید ایران برگزار خواهد شد که تیم ملی ایران با تیم‌های قطر، ازبکستان و ترکمنستان هم‌گروه است. بر خلاف تیم ملی فوتبال ایران که در این مسابقات شرکت می‌کند، داوران ایرانی از حضور در این مسابقات محروم شده‌اند؛ البته محرومیتی که از جریمه‌ای نشأت نمی‌گیرد و تنها دلیل اصلی آن نداشتن مدرک VAR توسط داوران ایرانی است. اتفاقی که جدید نیست و حتی مسئولان داوری و فدراسیون فوتبال ایران نیز برای حفظ آبرو چه در قاره و چه در جهان قدمی برای پیشبرد آن برنداشته‌اند.
قصه VAR گویا برای کمیته داوران و فدراسیون فوتبال تکراری شده است و دیگر تلاشی برای آمدن آن به چرخه داوری کشور نمی‌شود. از خداداد افشاریان، رئیس فعلی کمیته داوران تا میرشاد ماجدی، سرپرست فدراسیون فوتبال همه درگیر منافع خود در مجمع انتخاباتی پیش رو هستند و شرکت در جلسات با اعضای هیات‌های فوتبال را به جلسه و پیگیری ورود تکنولوژی‌هایی مثل کمک داور ویدیویی و تکنولوژی خط دروازه ترجیح داده‌اند. قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا، اولین مسابقاتی نیست که داوران ایرانی به خاطر نداشتن لایسنس VAR از آن محروم می‌شوند و در مراحل حذفی لیگ قهرمانان آسیا نیز، داورانی مثل موعود بنیادی‌فر و بیژن حیدری که در مرحله گروهی قضاوت‌هایی را داشته‌ند، دیگر نمی‌توانند سوت بزنند و به نوعی از آن محروم شده‌اند. حضور داورانی چون منصور، فغانی و ابوالفضل در مسابقاتی مانند لیگ قهرمانان آسیا و جام جهانی تنها به این دلیل است که با پیگیری‌های AFC، این داوران توانسته‌اند در کلاس‌های مربوط به آموزش VAR شرکت کنند و اندک آبرویی که برای داوری فوتبال ایران مانده است را حفظ کنند.

هر آنچه باید درباره دیدار نیمه‌تمام تراکتور – پرسپولیس بدانید

ایسنا در گزارشی تمام اتفاقات رخ داده از زمان بازی تراکتور – پرسپولیس تا ظهر شنبه را مورد بررسی قرار داد.

جنجال دیدار نیمه تمام تراکتور پرسپولیس همچنان ادامه دارد و ادعاهای مختلفی درباره این پرونده انجام شده است.

در این گزارش قصد داریم این رخداد را از زمان آغاز جنجال تا اکنون تاریخ‌نگاری کنیم.

جنجال «پرشورها» در یادگار امام

دیدار پرسپولیس و تراکتور نیمه‌کاره ماند

دیدار تراکتور و پرسپولیس در چارچوب هفته بیست و هشتم لیگ برتر فوتبال پنجشنبه شب در ورزشگاه یادگار امام تبریز آغاز شد اما به پایان نرسید.

در همان نیمه نخست، تماشاگران منتسب به تیم تراکتور اقدام به پرتاب سنگ کردند تا بسازی دقایقی متوقف شود اما جنجال اصلی این دیدار زمانی کلید خورد که امید عالیشاه، کاپیتان پرسپولیس از کوره در رفت و چند تا از سنگ‌های داخل زمین را به سمت سکوی تماشاگران پرتاب کرد.

این اقدام عالیشاه منجر به تحریک تماشاگران منتسب به تراکتور شد تا آن‌ها اشیای پرتابی‌شان را افزایش دهند و باعث توقف ۱۶ دقیقه بازی شوند. البته بازی وقتی دوباره از سر گرفته شد، بیشتر از ۸ دقیقه جریان پیدا نکرد و داور بازی را نیمه تمام کرد.

در تمام این مسکات، سالنام، سرمربی و کیانی، کاپیتان تراکتور تلاش کردند که تماشاگران را آرام کنند اما در نهایت نتوانستند مانع نیمه‌کاره ماندن بازی شوند.

روز جمعه بیانیه‌ها و مصاحبه‌های مدیران دو باشگاه آغاز شد که مهم‌ترین آن‌ها صحبت‌های مدیرعامل تراکتور و پرسپولیس بود.

نشریه وولدساکر در گزارشی به بررسی دیدارهای حساس تاریخ جام جهانی پرداخت و دیدار ایران – آمریکا را در رده دوم حساس‌ترین دیدارها قرار داد. به گزارش ایسنا و به نقل از وولدساکر، هواداران فوتبال برای تماشای برترین بازی‌های جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، لازم نیست تا مرحله حذفی منتظر بمانند. بازی‌های جذاب خوبی هم در مرحله گروهی انجام می‌شود. در فوتبال ملی بیش‌تر رقابت‌های حساس به خاطر شرایط جغرافیایی ایجاد شده است. به عنوان مثال، مکزیک و ایالات متحده به عنوان همسایه هم رقابت شدیدی دارند. به طور مشابه، برزیل و آرژانتین نیز این‌طور هستند. در جام جهانی نیز رقابت‌هایی وجود دارد که صرف نظر از جایگاه و عملکرد تیم‌ها به عنوان دیداری جذاب و برتر یاد می‌شود که حساسیت زیادی دارد.

دیدارهای حساس قاره‌ای در جام جهانی

۱. آرژانتین – انگلیس

برای اهمیت این دیدار به سال ۱۹۸۶ نگاه نکنید. دیگو مارادونا دو گل معروف تاریخ جام جهانی را در یک بازی به ثمر رساند. گل «دست خدا» باعث عصبانیت بازیکنان انگلیس شد. سپس، چهار دقیقه بعد، مارادونا «گل قرن» را به ثمر رساند و در میان مدافعان انگلیس رقصید و توپ را وارد دروازه کرد و در پایان نیز قهرمان شد. دو تیم در حذف یکدیگر از جام جهانی در سال‌های ۲۰۰۲، ۱۹۹۸، ۱۹۸۶ و ۱۹۶۶ نقش داشتند.

درویش: باشگاه تراکتور و سازمان لیگ مسئول اتفاقات تبریز هستند

از این پرونده به راحتی نمی‌گذریم

مدیرعامل باشگاه پرسپولیس با انتقاد از فدراسیون فوتبال، سازمان لیگ و باشگاه تراکتور در برگزاری بازی، عذرخواهی آنها از اعضای تیم به خاطر اتفاقات ورزش‌شگاه تبریز و ضرر داور را منصفانه در این رابطه را خواستار شد. مدیرعامل فوتبال: پرسپولیس از ترس از دست دادن نایب قهرمانی ناجوانمردانه از زمین فرار کرد

میرمعصوم سنه‌پری ادعا کرد که پرسپولیسی‌ها به خاطر بازی خوب تراکتور و ترس از دست دادن نایب قهرمانی، زمین بازی را ترک کردند. او همچنین باشگاه تراکتور را مسئول کنترل تماشاگران ندانست.

ایران – آمریکا دومین دیدار حساس تاریخ جام جهانی

۲. آمریکا – ایران

بسیاری از حساسیت‌های این دیدار از جنبه سیاسی این دو کشور سرچشمه می‌گیرد. روابط خصمانه ایران و ایالات متحده پس از انقلاب ایران در سال ۱۹۷۹، دیدار دو کشور در سال ۱۹۹۸ را مهم کرد.

به گزارش ایسنا، وولد ساکر در ادامه مدعی شد: در واقع مقامات ایرانی به بازیکنان‌شان دستور داده بودند منتظر بمانند تا اول آمریکایی‌ها با آن‌ها دست بدهند. این در حالی است که ایران قبل از مسابقات به عنوان «تیم B» انتخاب شده بود که به همین خاطر می‌بایست ایرانی‌ها قبل از بازی با بازیکنان ایالات متحده دست بدهند.

برد ایران در سال ۱۹۹۸، آمریکا را از جام جهانی حذف کرد. دو کشور در جام جهانی ۲۰۲۲ در یک گروه دوباره به مصاف هم می‌روند.

۳. برزیل مقابل سوئد

صرفاً بر اساس تعداد دفاعی است که این دو کشور بازی کردند، مطمئناً این یک رقابت حساس است. از رکورد هفت بازی این دو کشور در جام جهانی، سوئد هیچ بردی نداشته است. این در حالی است که برزیل پنج برد و تنها دو تساوی دارد. معروف ترین آن بردها در سال ۱۹۵۸ در استکهلم به دست آمد. یک پدیده ۱۷ ساله به نام پله مقابل میزبان در فینال هت تریک کرد تا برزیل اولین قهرمانی خود را در بین پنج قهرمانی جام جهانی به ارمغان آورد.

کار سخت شهر خودرو

نقش استقلال و پرسپولیس در معادلات سقوطی‌های لیگ

شهرخودرو به لیگ یک با هر نتیجه‌ای مقابل پرسپولیس قطعی می‌شود.

فجر سیاسی هم در هفته بیست و نهم میهمان تراکتور است و آنها هم برای بقا کار ساده‌ای پیش رو ندارند. سیاسی‌ها نه تنها محکوم به پیروزی در این بازی و حتی بازی پایانی هستند، بلکه باید امیدوار باشند نفت مسجد سلیمان هم امتیازاتی از دست بدهد تا آنها سهمیه لیگ برتری خود را حفظ کنند. برنامه بازی‌های باقی مانده از لیگ برتر حاکی است شهرخودرو و نفت مسجد سلیمان در هفته‌های پایانی باید با استقلال و پرسپولیس دیدار کنند که این نشان دهنده تأثیر سرخابی‌های تهران در معادلات پایین جدول است.

برنامه بازی‌های باقی مانده ۳ تیمی که چهره ۲ تیم سقوط کننده از بین آنها مشخص می‌شود؛ هفته بیست نهم، سه شنبه ۳ خرداد ساعت ۲۰ پرسپولیس - شهر خودرو
نفت مسجد سلیمان - صنعت نفت
تراکتور - فجر سیاسی
هفته سی‌ام، یکشنبه ۸ خرداد ساعت ۲۰ شهرخودرو - فولاد
استقلال - نفت مسجد سلیمان
فجر سیاسی - پرسپولیس

برای خداحافظی از فوتبال در پایان این فصل اولویت غفوری تمدید با استقلال و ادامه فوتبال را ندارد. کاپیتان تیم فوتبال استقلال که فصل خوبی را در این تیم سپهری می‌کند، در پایان فصل قراردادش با آبی پوشان به اتمام می‌رسد. مستطیل سبز است.

علی دایی و ۱۰ فوتبالیستی که در تیم ملی بهتر از باشگاه بودند

مونبخ بلافاصله در سطح بالاتری با مشکل مواجه شد. دایی تا سال ۲۰۰۲ در امارات بود و دیگر در اروپا سروصدا نکرد. شگفت‌آور است که او در رده ملی نسبت به دوران باشگاهی چقدر بازیکن متفاوتی بود.

آجلوس چاریستایس (یونان)
کیسوکه هوندا (ژاپن)
خوان کایدویا (اسپانیا)
اولرادو وارگاس (شیلی)
راسون کاتو (نروژ)
آسفامو ژبان (فلسطین)
سرخو وومرو (آرژانتین)

بازی خود داشتند:

میرسلاو کلوژه (آلمان)
آندره اسونسون (سوئد)

لوکاس پودولسکی (آلمان)

علی دایی (ایران)

بازیکنی که سال‌ها رکورد بیش‌ترین گل ملی را در اختیار داشت تا این که کریستیانو رونالدو توانست این رکورد را بشکند و مال خود کند. دایی بین سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۶، ۱۰۹ گل برای ایران به ثمر رساند. دوران باشگاهی او در آسیا شروع شد، اما پس از انتقال به آلمان در سال ۱۹۹۷ با آرمینیا بیله فیلد و سپس بایرن

به گزارش ایسنا ، فوتبال در رده ملی و برای تیم ملی

نسبت به بازی در باشگاه کاملاً متفاوت است. بازی در تیم ملی به سبب این که همه بازیکنان برای یک کشور هستند، شباهت کیفی بیش‌تری نسبت به فوتبال باشگاهی دارد که در آن بازیکنان از کشورهای مختلف هستند. شاید یکی از عجیب‌ترین چیزها در فوتبال، دیدن بازیکنی باشد که به طور مکرر در تیم ملی ستاره می‌شود، اما زمانی که فوتبال باشگاهی دوباره شروع می‌شود دچار افت می‌شود و چنین بازیکنانی در تیم‌های ملی کشورشان عملکرد بهتری نسبت به دوران باشگاهی داشتند. بازیکنانی که در تیم ملی عملکرد بهتری نسبت به دوران